

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

AÑO XXXVI (30)
Štev. (No.) 22

BUENOS AIRES
2. junija 1977

Naša svoboda tiska

Zadnja nedelja 22. maja je bila, po želji papeža Pavla VI., posvečena množičnim obveščevalnim sredstvom. Kot že vrsto let, je sveti oče izbral snov premišljevanja, ob kateri naj bi katoličani in vsi ljudje dobre volje, za trenutek obstali, pregledali konkretno stanje in skušali najti pot, po kateri bi obveščevalna sredstva čim bolj učinkovito služila svojemu prvemu namenu: človekovi izpopolnitvi, v sklepu spoštovanja njegove osebnosti in temeljnih človeških pravic.

Geslo, ki ga je Pavel VI. izbral za letošnji dan obveščevalnih sredstev, je bilo: „Propaganda v družbenih obličjih, prednosti, nevarnosti in odgovornosti.“ Jasnó je namreč, da je trgovsko oglašanje, trgovska reklama v modernem času pričela igrati tako važno vlogo v družbenih obličjih, da je večkrat sam obstoj teh občil v rokah velikih gospodarskih interesov, ki po mili volji sučejo gospodarsko propagando.

Tisk, radio in televizija, pa tudi druge vrste javnih občil, so se tekom časa znašli v kaj kočljivem položaju. Ogromni stroški, ki so povezani z njih delovanjem, nikakor ne morejo biti več kritični le z lastnimi dohodki. Prodajna cena ali naročina sama še zdaleč ne zadostuje njih normalnemu delovanju, še manj dovoljuje, da bi napredovali, še izpopolnjevali tako snovno kot tehnično. Le redka občila, za katerimi stojijo gospodarsko trdno stoječa podjetja, lahko zadovoljujejo sama sebi, pa tudi njim kaj prav pride finančna injekcija, ki jo predstavlja gospodarska propaganda.

Cerkev vidi v gospodarski propagandi razne nevarnosti; najprej nemoralna sredstva, katerih se ta poslužuje. Ni mogoče zanikati, da javna propaganda v mnogih državah in družbah, nenehno pada. In temu je v veliki meri kriva prav propaganda, ki se poslužuje kateregakoli sredstva, le da proda družbi določeno izdelek, ne da bi jo zanimalo, kakšne posledice lahko v ljudeh, zlasti v mladini, pusti določena slika, filmski prizor ali prodajno geslo. Resne sociološke psihološke študije kažejo na veliko nevarnost, ki jo za družbo predstavlja masivna poplava nemoralne propagande.

Še neki drugi pojav je, ki smo ga že omenili: odvisnost javnih občil od gospodarskih centrov, ki v tisku, radiu ali televiziji oglašajo. Papež, in njegov glas je tudi odmev na številna opozorila, ki jih slišimo v zadnjih letih, svari pred to veliko odvisnostjo. Pravica do svobodnega informiranja je lahko v nevarnosti, sama svoboda tiska lahko veliko trpi, če gospodarski interesi prevladajo nad interesi družbe.

Nihče ne more oporekati, da je to utopično; nasprotno, dejstvo sodobnih javnih občil je, da kaj premnogokrat takoiimenovana vodniška linija, ki jo določa dnevnik ima, prepusti mesto ideji, ki jo narekuje gospodarski interes, ki z ogromno propagando trenutno financira nemoteno izhajanje prizadete občila. Ta gospodarski interes lahko predstavlja gospodarske kroge, lahko politične, ali pa ga poseeblja država. Svoboda tiska tako počasi postaja za večino utopijska, medtem ko se le majhen del občil, katerih vodstvo živi v težavah, junaško rešuje iz tega začaranega kroga.

Naj nas ne navdaja s pesimizmom pogled na sedanji svetovni položaj, saj bo to, prej ali slej, prešlo. Vedno moramo ohranjati živo upanje na prihod družbe, človeštva, ki bo boljše in čistejša od družb in civilizacij, ki so doslej živele. A resnici na ljubo moramo zapisati, da danes večina ljudi živi, ne da bi poznale pravo obličje sveta. Le vzemimo vse narode, ki žive pod komunističnim. Ves evropski vzhod, Kitajsko, velik del Afrike. Tam ni svobode tiska, ni resnice. Vse ima le eno lice, tisto, ki ugaja in služi interesom partijskih diktatur. Saj, kot smo že večkrat zapisali, se komunistem najbolj boji resnice.

Na zahodu, je večkrat tudi država tista, ki direktno ali indirektno vodi

NARODNI PROGRAM

OB URI NAJVEČJE STISKE

Ob uri največje stiske in nevarnosti za sam obstoj naroda, ki se je v bolečinah zvijal pod udarci okrutnih okupatorjev in trepetal pod krvavim nasiljem komunistične revolucije, je bil v največji tajnosti ustanovljen Narodni odbor za Slovenijo. Nad 300 najodličnejših Slovencev predstavnikov političnih, kulturnih, gospodarskih in verskih organizacij in ustanov in splošno priznanih javnih delavcev je podpisalo listino z imenom Narodna izjava, datirano na obletnico osvoboditve iz nemškega jarma z dnem 29. oktobra 1944.

Zgodovinski dokument

Narodna izjava je zgodovinski dokument, vsebuje narodni program, kakor so ga formulirali narodni zastopniki pod težko in negotovo atmosfero takratne politične situacije. Vendar obsega vse temeljne točke, ki jih navaja zadnjič imenovana razprava v AD pod naslovom Narodni cilji. Zahteva združitev vsega slovenskega ozemlja v enotni Zedinjeni Sloveniji, in predvideva narodno državo Slovenijo, zgrajeno na demokratični podlagi, kar pomeni svobodno družbo, ker brez polne svobode prave demokracije ni. Slovenska država naj bo sestavni del federativno urejene kraljevine Jugoslavije; izjava polaga suvereno oblast v roke zakonitim predstavnikom narodnih držav, ki sestavljajo Jugoslavijo.

Dodatno tem državno-pravnim postulatoma govori izjava še o temeljiti socialni in gospodarski precenzuri v Sloveniji, ki bo priznala in zagotovila vsem delovnim slojem „človeka vredno življenje“.

Za uveljavljanje gornjih narodnih zahtev je bil ustanovljen Narodni odbor za Slovenijo z nalogo, da kot vrhovna narodna oblast skrbi, da se bodo izpolnile. Kot tak je NO za Slovenijo pol leta kasneje, še za časa nemške okupacije tajno sklical na Taboru v Ljubljani slovenski parlament, ki je na zgodovinskem zborovanju dne 3. maja 1945 oklical narodno državo Slovenijo kot del federativne Jugoslavije.

To niso kakšni pobožni odmevi iz naše bližnje preteklosti, ampak suha zgodovinska dejstva, katerih ni mogoče izbrisati in uničiti, kvečjemu se more o njih molčati in jih ignorirati, kot to dela sedanji režim v domovini, kadar proslavlja „osvoboditev“ in jo pripisuje samo partiji in partizanom, a to je v Sloveniji zgodovinska laž. Tajni NO še vedno obstaja tudi današnji dan v nepretgnosti kontinuiteti, čeprav z drugimi osebnostmi vendar s sodelovanjem istih treh bivših vodilnih strank v Sloveniji, ki imajo svoje zakonite predstavnike v emigraciji. Drugega demokratskega narodnega predstavništva ni.

Politična linija Narodnega odbora

Ko govorimo o narodnem programu, pogledajmo bežno sedanjo politično linijo

javno mnenje. Ne toliko s tiskom, ki je še najbolj svobodni način izražanja, pač pa po televiziji, ki je največkrat direktno v državnih rokah. V drugih primerih pa naletimo na cenzuro gospodarskih interesov, ki smo jo že opisali. Ni čuda torej, da je informiranost velikih predelov človeštva tako pomanjkljiva, saj je še tretja ovira: interes tistih, ki v tisku delujejo, ki jih stalno in načrtno infiltrirajo levičarski elementi, da tudi od tam rušijo proti svobodi.

Kaj pa naš, slovenski tisk, naša družbena občila? V Sloveniji je celotno obveščanje pod partijsko kontrolo. Tisti maloštevilni (verski) tisk, ki naj bi navidez bil svobodni, pa je pod takim pritiskom, da o pravi svobodi sploh ni govora; kot ostalo versko življenje, mora tudi tisk ostati „za zidovi zakristije.“ V zamejstvu imamo tudi razne primere publikacij, ki so pod partijsko kontrolo, ali pod partijskim vplivom (tudi tu ponavadi za zameno gospodar-

Narodnega odbora. Najbolj važni in jasn dokument o politiki NO v sedanjem času je Poslanica NO za Slovenijo, razglašena v maju 1972 in pa Izjava in poziv NO ob 30-letnici ustanovitve jeseni 1. 1974.

V Poslanici beremo: „Kljub kritičnim trenutkom je narod razdvojen brez vidne iniciative, kakor da pasivno čaka dogodkov. Vendar vemo, da je narod živ in so vsi živi deli nujno med seboj povezani po skupni ljubezni do rodu, po krvi in tradiciji, kulturi in klicu bodočnosti. Čas je, da se pokažejo znaki slovenskega življenja povsod, doma in v svetu...“

Glede zamejskih Slovencev pravi Poslanica: „...Hočemo, da je matična domovina Republika Slovenija res skrbna mati trpečih zamejskih bratov v boju za narodni obstanek, in da jim daje moralno in materialno oporo brez ozira na njihovo svetovno nazorno gledanje...“

O svobodi pa tole: „So vrednote, katerim se odpovedati ne moremo in ne smemo. Ne moremo se odpovedati dolžnosti, ki jo imamo do zgodovinske resnice in ideala človeške svobode.“ (Poslanica)

Stališče NO o slovenski državi je jasno: „Hočemo, da se slovenski narod znotraj in zunaj meja Republike Slovenije reši pred duhovnim, političnim, gospodarskim in kulturnim propadom in da slovenski človek raste v svobodi in politični enakopravnosti z vsemi narodi sveta“ (Poslanica).

„Hočemo, da se uresničijo načela suverenosti tako, da bo imel slovenski narod... prost komunistične in vsake diktature, neokrnjene vse pravice svobodnega odločanja o svoji usodi...“ Če bi prišlo do delitve Jugoslavije, „bomo v tem usodnem trenutku Slovenci zastavili vse svoje sile, da sedanja Republika Slovenija postane mednarodno priznana samostojna demokratska država. Ta naj razširi duhovne meje slovenstva tudi na vsa področja, ki so bila krivično in proti naši volji iztrgana iz matične skupnosti.“ (Izjava NO ob 30-letnici obstoja 1974.)

„Slovenski narod gleda z zaupanjem v napore za oblikovanje in izgradnjo združene Evrope, v kateri hoče imeti naravno in enakopravno mesto. V evropskem okviru vidi tudi nove možnosti za ostvaritev svoje boljše bodočnosti.“ (Poslanica)

Narodni program je jasno in nedvoumno razviden iz zgornjih uradnih izjav Narodnega odbora za Slovenijo, v domovini ustanovljenega najvišjega zastopstva slovenskega naroda v svobodnem svetu, ki ima v sedanjem položaju poblastilo govoriti tudi v imenu celotnega naroda.

L. P.

ske pomoči). Kako težko je v tem okolju delo tistih, ki so izbrali pot svobodnega obveščanja, si lahko mislimo. Zato jim vsa čast.

Mirno pa lahko pogledamo na naš emigrantski tisk, ki je pravi glasnik svobode slovenskega naroda. Vzdržuje se po volji tistih tisočih članov naroda, ki jim je slovenstvo (celotno slovenstvo) ideal. Izhaja po volji skupine idealistov, ki jim je svobodni tisk apostolat, kateremu žrtvujejo svoje sile. Raztresen po vseh kontinentih sveta, romajoč iz dežele v deželo, govori o ideji, ki mu je vodilo in vzpodbuda k borbi za končni cilj. Svoboden tisk za narodovo svobodo. V svetu, ki tone v materializmu, kjer se ideje sukajo po toku denarja in plašč mnenja obrača po finančnem vetru, je naša svoboda tiška tudi naš ponos. S ponosom pa je povezana tudi skrb, da bi ta svobodni krik naroda rikdar ne zamrl. V tem pa je odgovor na nas vseh. Naša čast, naša skrb, naš odgovor. Bog daj, da bi bil vedno pritrden. -e-t

„Sean Argentinos“

Estos días regresó de Roma el presidente de la Conferencia Episcopal Argentina, cardenal Raúl Francisco Primatesta.

„El motivo de mi viaje a la Santa Sede —expresó— fue una comisión que me encomendó la Asamblea Episcopal, la que me pidió que visitara al pontifice para informarle de parte de los obispos sobre la situación religiosa del país, las actividades que se proyectan o que se han realizado y todo lo que hace a la presencia de la Iglesia en la Argentina.“

„Paulo VI. me pidió —dijo mons. Primatesta— que los argentinos fuéramos 'argentinos' y me lo explicó diciéndome que los argentinos tenemos que vivir de su fe, lo que significa hacer una plenitud del hombre religioso que no solo mira a Dios para elevarle una oración en la Iglesia, sino que mira a Dios para llevarlo a todos los ámbitos de la vida humana: al ámbito de la vida familiar, de la vida social y de la vida política. El Papa me repitió que ese era su pedido y su deseo: que los argentinos supiéramos vivir muy conscientes de Dios el momento en que nos toca vivir.“

Jugoslovanska amnestija v vprašanju

Dunajski listi iz Beograda pišejo, da je vprašanje amnestije političnih pripornikov v Jugoslaviji v zastoju. Pojavile so se namreč sile, ki jo hočejo zavreti.

Zunanji svet ve, da je tistih nekaj amnestij, ki jih je bilo že izrečenih, posledica zunanjih intervencij; kot v primeru ljubljanskih publicistov. Tudi je opravičeno soditi, da so posledica priprave na nadaljevanje Helsinške konference, ki bo 15. junija v Beogradu. Toda Beograd se oteplje vsake sumnje, da njihova politična amnestija utegne biti kakor koli v zvezi s tema dvema dogodkoma, česar seveda nihče ne verjame. Beograjski časopis NIN je zadnjič napisal: „Mi si ne želimo v pogledu amnestije nobenega pritiska od zunaj.“ Tudi so se začeli oglašati glasovi proti amnestiji sploh. Zdi se, piše poročilo iz Dunaja, da je prišlo med obema frakcijama do sporazuma, da se amnestija ne bo izvršila iz centrale ven, to je za vsa državo, temveč po posameznih republikah na svoj način.

Konec aprila se je že govorilo, da sta Bosna in Hrvatska že privolili v amnestijo, toda ne brezpogojno. Tudi so že listi pisali o načrtu, po katerem naj bi v Sloveniji izvršili amnestijo. Že 1. jul. naj bi stopil v veljavo ta zakon. Toda prešel je že 1. maj in Titov rojstni dan: amnestije pa ni. Zdaj pravijo, da se bo amnestija izvajala individualno: vsak primer naj bi se reševal posamič. Tito je celo rekel, da se bo spremenil kazenski zakonik, in da bodo odslej kaznovali samo aktivna protirežimska dejanja.

Bakarič je aprila rekel, da se Jugoslavija bliža veliki amnestiji. V članku v NINU se zdaj ta Bakaričeva izjava ne

omenja več. Bosanski partijski vodje so se izjavili proti amnestiji. Glavni tajnik KPJ Dolanec je v Budimpešti izjavil, da Jugoslavija „po svoji lastni volji težko k amnestiji, da je to popolnoma naravno in normalno.“ Notranji minister Herljević je izjavil v nekem intervjuju zadnjega meseca, da je vsa ta gonja za amnestijo vodena iz inozemstva z ozirom na bližajočo se helsinško konferenco. „S tem hočejo Jugoslavijo kot neuvrščeno deželo diskreditirati, oz. svobodo bloka sploh diskutirati. Posamezni uradni zastopniki držav in laiki—humanitarna inozemska društva so intervenirala za oprostitev kriminalcev in vojnih zločincev, pod okriljem fraze o človeških pravicah. Jugoslaviji hočejo očitati, da se ne ravna po njih.“ Nato je odločno prabil: „proti tistim, ki celujejo proti naemu sistemu, bomo slej ko prej še vedno uporabljali ustrezne mere.“ Nato je notranji minister povedal, da Djilas ali filozofi skupine Praxis uživajo doma veliko toleranco. Udari pa nato po —emigrantih: „Za dobro smatramo dejstvo, da so v Nemčiji zapri več „fašističnih“ emigrantov. Pa to je šele začetek.“ Poudaril pa je tale stavek: „V znamenju Helsinkov bodo podvzete radikalne mere proti jugoslovanskim emigrantom v inozemstvu.“

Videti je, da se voditelji sami ne morejo zediniti za amnestijo: eni so proti, drugi zanjo; pravijo, da je zanjo tudi Tito. Hoteli bi pa, da bi bila videti amnestija kot njihovo lastno delo, ne pa posledica pritiska od zunaj, zlasti ne pod vidikom Helsinške konference. Toda svet je prepričan, da eno kakor drugo vpliva odločilno na amnestijo, ki se pripravlja nervozno, kolikor bliže prihaja dan mednarodne konference.

Vrnitev k starim osnovam

SODOBNI UČNI IN VZGOJNI SISTEM OPOREKAN

Čeprav navajajo poročila čedalje večje številke o izdanih knjigah, časopisih, o študirajoči mladini, o televizorjih v rabi — vse v svetovnem merilu — se po drugi strani pojavljajo vse ostrejši protesti proti sodobnim učnim metodam in vzgojnim metodam.

Pravkar izšlo letno poročilo UNESCO za leto 1974 navaja npr., da se je produkcija knjižnih izdaj v svetu več kot podvojila v zadnjih 20 letih: od 269.000 je porasla na 571.000 naslovov; časopisi od 7.980 na 8.100 dnevnikov. Od tega odpade na ZDA 81.023 knjižnih izdaj in 1.798 dnevnikov. Vpričo tega preseneča, ko dnevnik New York Post ugotavlja, da je sedanji učni sistem predmet vedno ostrejših in množičnejših napadov s strani staršev in zakonodajavcev, kar zavzema že razsežje gibanja s ciljem: „Nazaj k osnovam“ („Back to basics“).

Po drugi svetovni vojni je šolstvo doživljalo vrtnčaste spremembe z uvajanjem novih učnih načrtov, odprtih razredov, z eksperimentiranjem z magnetofonskimi trakovi in takoiimenovanimi učnimi stroji, z uvajanjem novih predmetov dvomljive akademske vrednosti, s tovariškim odnosom med študenti in profesorji itd. Vsako novost je spremljala poplava dokazovanj in psiholoških utemeljevanj o njeni primernosti in večvrednosti.

Uradne ameriške statistike pa na vse to sedaj objavljajo, da 23 milijonov Amerikancev ne obvlada osnovnega znanja v branju, pisanju in računanju v meri, ki jo zahteva življenje v sodobni industrijski družbi. V zadnjih desetih letih se absolutni modernega šolstva čedalje težje znajdejo v branju in pisanju.

Gibanje „Nazaj k osnovam“ pridobiva mnogo pristašev. Zadnji dve leti se vedno več ameriških šol vrača k „staromodnim navadam“, npr.: k črkovanju, k spisu v angleščini, k „poštenemu“ redovanju in popravim, k domačim nalogam. Tudi v zadevi disciplinskih problemov, ki so že mnogim učnim močem zrasli čez glavo, se po nekaterih šolskih okrajih vračajo k starim kaznim in strogosti.

Proti temu gibanju so se oglasili seveda tudi kritiki: Pedagogi in sociologi se boje, da bi vedlo v preostro nazadnjaštvo, v nesmotrno „guljenje“ osnovnih predmetov in v obnovitev avtoritarne discipline. Menimo, da po vseh teh skušnjah ne bi bilo težko najti srednjo, pravšno pot. Gibanje bo gotovo imelo velik odmev in posnemavce tudi drugod po svetu.

Pravtako je zanimivo mnenje enega največjih živečih psihologov, izvedenca za otroško psihologijo Bruna Bettelheima o umestnosti starih otroških prav-

(Nad. na 2. str.)

ŠPANIJA PRED VOLITVAMI

UTRJEVANJE DEMOKRACIJE

Pred drugo svetovno vojno je bila španska državljanska vojna smatrana za klasičen primer frontalnega spopada med marksistično levico in protikomunistično desnico, katero je komunistični propagandi po vsem svetu uspelo označiti za fašistično, da si bil Francov režim, kakor je dokazal, daleč od Mussolinijevega fašizma ali Hitlerjevega nacizma. Španski komunisti pa so pred državljansko vojno in med njo povsem enako nastopali in postopali s prebivalstvom, kakor npr. pozneje Titovi komunisti v Jugoslaviji.

V španskem klasičnem primeru spopada med komunizmom in protikomunizmom je prišlo ne samo do propagandne, temveč tudi do vojaške akcije, v kateri je, na srečo španije in Zahodne Evrope, zmagal protikomunist Franco. Njegov doprinos k vsestranskemu razvoju španije je zgodovinsko dejstvo in ga resni opazovalci sedanjega političnega razvoja v španiji smatrajo, kljub drugačnemu videzu, ki ga je prej imel, za osnovo ustoličenja in ustalitve demokracije na iberškem polotoku. Brez Francove španije namreč ne bi bilo možno Portugalu iztrgati se komunizmu iz klešč, v katere je že stiskal to državo po Salazarjevi smrti in po izgubi njenih afriških kolonij.

Zaradi vojaškega poraza pred 38 leti pa španski komunisti in drugi njihovi levčarski pajdaši medtem niso držali križem rok. Vsako slabost Francovega režima so izrabljali v svojo korist odn. proti Francovemu protikomunističnemu režimu, vse z ogromno moralno in materialno podporo od Moskve do Pariza in Londona ter v neki meri tudi Washingtona.

Zato se je španija po Francovi smrti znova znašla v podobnem položaju, kakor je bila pred državljansko vojno leta 1936 in doživljala podoben proces, kakor takrat, le da v mnogo milejši obliki, da o vojaškem spopadu sploh ne govorimo. Z bližajočim se datumom volitev, ki so napovedane za letošnji 15. junij, napetost med levčarji vseh vrst

in desnico razumljivo narašča, istočasno pa tudi zavest večine španskega prebivalstva, da mora na vsak način ohraniti demokratski razvoj, ki se je začel po Francovi smrti. Na to večino se je naslonil tudi španski kralj Janez Karel, ki je minulo soboto med drugim opozoril tudi španske oborožene sile, da naj za vsako ceno ohranijo mirno kraljevino, naj ne preprečijo volitev.

Španska levica, ki ugotavlja, da iz volitev ne bo izšla zmagovita, bi namreč hotela izzvati španske oborožene sile za nastop proti volitvam, se pravi za vojaški udar. Španski komunisti namreč ugotavljajo, da večina španskih volilcev gleda na Francovo 37-letno vladanje kot dobo miru in napredka ter da se bo na volitvah zato odločila za sedanjo demokratsko sredinsko vlado Adolfa Suáreza odn. za njene kandidate. Tudi ideja monarhije Janeza Karla, ki ga je postavil na prestol umrli Franco, postaja vedno bolj zakoreninjena med večino španskega prebivalstva ter je iz ugotavljanja španskega javnega mnenja pred volitvami razvidno, da se celo nekatere zmerne levčarske struje nagibljejo proti demokratski sredini in ne proti skrajni levici. Isto velja za zmerne desnice, ki se nagiba sredini in ne skrajni desnici.

Španskemu razvoju v demokracijo je nudil močno lekcijo razvoj Portugala po Salazarjevi smrti, sedaj pa španija skrbno zasleduje tudi razvoj v Italiji in Franciji, zlasti v prvi, kjer demokracijo z veliko težavo ohranjajo pri življenju, ker so se v minulih letih demokratski elementi prepustili lagodju industrijskega materializma, ideološko plat političnega življenja pa močno zanemarili.

Svobodni Zahod pričakuje in upa, da se bo španija na svojih prvih demokratskih volitvah 15. junija t. l. odločila za demokracijo brez pridevka „ljudska“ in znova dokazala, da v resnično demokratskih razmerah in z nardno zavednim prebivalstvom komunisti ne morejo dobiti absolutne večine.

VRNITEV K STARIM OSNOVAM
(Nad. s 1. str.)

ljic, kot so npr.: Rdeča kapica, Pepelka, Sneguljčica, Trnjulčica in druge podobne. Bettelheim (rojen Dunajčan l. 1903) je zdaj profesor psihologije in psihiatrije na čikaški univerzi. Pred kratkim je izdal knjigo *The uses of enchantment* (Uporabnost očaranja). V njej zavrača v zadnji dobi uveljavljano mnenje o škodljivih vplivih starih pravljic na razvoj otrokovega značaja, češ da je fantastični svet vil, škrafov in palčkov preveč nerealen za današnji svet, po drugi strani pa da volkovi, čarovnice, zli duhovi in volkodlaki, zmajji in druge pošasti, razbojniki in podobno prekruto prizadenejo otrokova čutenja in mu krivencijo razvoj značaja.

Bettelheim dokazuje v svoji obširni knjigi prav nasprotno: Stare pravljice so nenadomestljivo vzgojno pomagale za psihični razvoj otrokov, so celo mnogo popolnejši usmerjevalec, kot je npr. sodobna psihanalitična terapija. Neu-

ravnovešenost zadnjih generacij mladine, najsi gre za podjetje v razdiravnem smislu ali za razočarane in otopele brezbrizneže — v obeh primerih gre za upor proti stvarnosti in za nesposobnost prilaganja — pripisuje Bettelheim prav neuravnovešenemu razvoju mladine, katera v svoji otroški dobi ni poznala uravnovešenega vzgojnega sveta pravljic.

Otrok istoveti s pravljicnim svetom vsa svoja dejanska doživljanja, spoznanja, občutja, ljudi in stvari. Po pravljicah spozna, čeprav le podzavestno, da je na svetu dobro, a tudi hudo, pa tudi, da dobro zaradi svoje dobrote končno zmagaja nad hudim, čeprav ga slednje v moči prekaša. Spozna, da ga v zlih položajih lahko kdo reši, čeprav bi ostal sam (vile, živali — dobri ljudje). Na lep način ga pravljica opozori, da ni osredišče sveta, da starši ne bodo vedno ob njem in v pomoč, da bo sam nekoč iskal druga, družico.

Pravljice pripravljajo otroka na stvarno življenje odraslega in mu obe-

MEDNARODNI TEDEN

IZGON VOJAŠKIH ATASEJEV IZ ETIOPIJE — Vlada je dala sedemdnevni rok za zapustitev države vojaškimi atašejem ZDA, Zvezne nemške republike in Velike Britanije. Istočasno je zahtevala zmanjšanje števila osebja na ameriškem poslanstvu za polovico in na tretjino število marincev, ki so varovali poslanstvo. Carter bo prav gotovo zadovoljen, saj mu bo to prihranilo nekaj denarja. Etiopska vlada je tudi sporočila, da zahodne agencije pristransko poročajo o položaju v Etiopiji, in da niso pobili ob prvomajskih nemirih 1.000 študentov. Uradno pa ni bilo nobenega sporočila ali pojasnila o kakšnih prvomajskih demonstracijah. Poročali so le, da je 30. aprila v nekem tovornjaku eksplodiralo 12 kg dinamita, namenjenega „teroristom“; vseh 12 oseb, ki so bile v tovornjaku, je bilo mrtvih.

KONEC UPORA V SHABI? Za-irske vladne čete so zasedle zadnje večje mesto Kapanga, ki je bilo v rokah upornikov. Ti so vrli v to provinco 8. marca iz sosedne Angole in brez večjega odpora zasedli precejšen del. Vladi čete so ob maroški podpori in francoski logistični pomoči počasi začele s protinapadom in premagale upornike. Toda uradnih vesti o žrtvah te osemdesetdnevne vojne ni.

BREŽNJEVI PREDLOGLI Leonid Brežnjev, glavni tajnik sovjetske partije, je 29. maja predlagal ZDA, naj bi čimprej sprejeli delne ukrepe za omejitev oboroževalnega tekmovanja. Zogovarjal je tudi sklenitev posebnega sporazuma, s katerim bi prepovedali „razvijanje novih tipov in sistemov za masovno uničevanje.“ Te predloge je dal v intervjuju za francosko televizijo, obenem je še omenil svojo „zaskrbljenost zaradi oboroževalne tekme, ki se nadaljuje in celo narašča v ZDA pod vlado Jimmyja Carterja.“

nem dajejo notranjo moč, samozavest, pogum. Svoje otroške nemire in probleme prenese na pravljicne osebe ali bitja, v njih išče in v svoji pestri otroški domiselosti tudi najde tolažbo in rešitev svojim problemom. Otrok sprejema pravljicne elemente kot simbole, ki jih povsem dobro in nagonsko razume ter prevede v njemu prilagojeno se razlago. Pravljica bitja mu postanejo tolažniki, a tudi pojave, na katere se zanese v trenutkih svojih napadov jezljivosti in sovražnosti.

Stare pravljice so po Bettelheimovih izvajanjih najdognanejša priprava na življenje. Nastajale so in se razvijale zelo dolgo in so plod tisočletnih skušenj. Dajejo otroku neprimerno stvarnejše napotke v življenje kot npr. sodobne ali sodobno prirejene stare pravljice, ki ovijajo otroka v sen kake Indije-Koromandije ali v neutemeljeno nasilje, pa se ne znajde, ko se doraščajoči prebudi v stvarno življenje dobrega in zlega.

Pripovedovanje pravljic poveže očeta in mater z otrokom v priskrbo zaupnosti in ju zato otrok vselej izvzame iz svojega repertoarja zlih bitij.

že „šarža“ (čeprav samo korporal-enoletnik, vendar aspirant za oficirja) sem smel prosto hoditi po mestu, kar sem temeljito izkoristil. Pogostokrat sva s pokojnim urednikom in poznejšim poslancom (v Jugoslaviji) tudi vojakom, Francetom Kremžarjem trubadurila po Dunaju in na skrivaj reševala slovensko in jugoslovansko vprašanje. Bilo bi tisto stanje kar zadovoljivo, če jaz ne bi bil zmeraj lačen — kasarniška prehrana je bila pičla in zelo pomanjkljiva (za Kremžarja ne vem, sem pozabil ali je bil tudi lačen). Pa sem našel vsaj zasilen izhod, da sem se tu in tam (bolj redko) do sita najedel; žal ni prostora, da bi povedal, kakšen je bil ta moj prehranjevalni uspeh.

V takih razmerah in vsestransko napetem političnem ozračju so začeli v maju 1917 prihajati v avstrijsko prestolnico že pred vojno izvoljeni poslanci iz vseh dežel in kronovin cesarstva. Prej zapiščena in skoraj pozabljena elegantna zgradba avstrijskega parlamenta na Ringu je oživelila in obrnila nase oči ne le Dunaja in Avstrije, ampak vse Evrope in drugih delov sveta. Prišli so tudi slovenski poslanci s Kranjske, štajerske, Koroške in Primorske s Trstom in Gorico. Njim so se pridružili tudi hrvaški poslanci iz pokrajina pod cesarsko krono. (Večina hrvaškega o-

Iz življenja in dogajanja v Argentini

Zadnje dni je sodna oblast intervenirala novih devet podjetij, ki so spadala v okrožje takomenovane skupine „Graiver“. Med nje spada tudi televizijski kanal 2, ki deluje v mestu La Plata in območju; prav tako je bil pred dnevi interveniran buenosaireški jutranjik La Opinióon, ki je bil tudi Graiverjeva delna last.

Ni še jasno, kakšna bo končna usoda teh podjetij, ki jih trenutno vodijo pretežno vojaški interventorji. Prav gotovo jih ne bodo podržavili, kakor so svoje čase delali z vsakim podjetjem, ki ni bilo rentabilno, ali je zašlo v kak sodnijski proces. Ravno te dni namreč legislativna komisija (CAL) preučuje sistem, po katerem bodo privatizirali vrsto državnih podjetij, ki državi prinašajo le glavobol in zgubo. Vlada namreč resno namerava letos, in še bolj prihodnje leto, zmanjšati državni deficit, za kar bodo po eni strani zvišali davke, po drugi pa zmanjšali stroške.

Po vrsti pri zmanjšanju stroškov bodo državna podjetja prva prišla na vrsto: tako npr. pri železnih, rakarni argentinskega gospodarstva, saj dnevno predstavljajo za državo stroške, ki dosežejo 2 milijona dolarjev. Kot prvi korak so napovedali odpust 20.000

uslužbencev, ki jih sedanje vodstvo smatra za odvečne. Do sličnih ptez bo prišlo tudi v ostalih podjetjih, ki se jih država ne bo znebila (kot telefonsko, energetsko ipd.) medtem ko bodo veliki sektorji enostavno privatizirani. Ko bo legislativna komisija dokončala zakonski osnutek in ga bo vlada uzakonila, bo sledeč razvoj pričel novo dobo v argentinskem državnem gospodarstvu.

Nova doba bo prav tako nastala, ko se bo pričel politični dialog. Snov in sistem tega dialoga so analizirali generali s predsednikom Videlom na čelu, ko so imeli sestanek pretekli torek 31. maja. Kmalu bo nekoliko bolj jasno, kako si vlada predstavlja politični izhod iz sedanje situacije. Izhod, ki bo terjal še precej časa.

Kar je vlada zadnje tedne pospešila, je boj proti ostankom gverile, ki nenehno motijo miren razvoj argentinskega življenja. Tako je prišlo do hudih spopadov med varnostnimi organi in gverilci. V buenosaireškem predmestju v Haedu je n. pr., vojaštvo izsledilo skupino prevratnikov, ko so imeli važen sestanek. Ker se ti na poziv niso vdali, se je pričelo streljanje in je bilo ubitih 16 gverilcev. Drugih 12 je padlo v ponovnih spopadih v ponedeljek 30.

Odmiranje evropske civilizacije

NUJNOST LASTNE ZAŠČITE

Opazovalci političnega in vojaškega razvoja v Zahodni Evropi že dalj časa ugotavljajo, da je Zahodna Evropa tako zaverovana v svojo obrambo pred sovjetsko nevarnostjo, ki nanjo preži izza železne zavese, da je močno oslabiljena njena sposobnost ščititi si svoje interese zunaj evropske celine.

Med modernimi političnimi in vojaškimi strokovnjaki za vsestransko obrambo in zaščito svobodne Zahodne Evrope je v tem oziru najbolj glasen londonski časnikar in publicist Denis Archer, ki v svoji letošnji publikaciji „Pe-hotna oborožitev 1977“ ugotavlja, da sedanji zahodnoevropski politični in vojaški vodje vse premalo resno jemljejo v poštev dejstvo, da je bil obstoj zahodnoevropske civilizacije vedno odvisen od evropske sposobnosti zaščite od evropske celine močno oddaljenih trgovskih poti.

Archer ugotavlja, da je Zahodna Evropa v nekaj zadnjih letih to kontrolo izgubila in to ne v korist neki drugi velesili, temveč jo je takorekoč premišljeno ter hoté uničila kot politično dejanje. Sposobnost zahodnoevropskih držav za kakršenkoli vojaški nastop izven Evrope se je zmanjšala skoro do ničle in brez večje politične spremembe ni kazno, da bi se to stanje izboljšalo.

Pisec ne predlaga, naj bi se Evropa spet spremenila v dominantno vojaško silo na svetu, kakor je bila prej, pribija pa, da je nujno, da svoje industrijske in druge sposobnosti usmerja v bolj dolgoročne načrte, kakor jih je zadnja leta. „Zahodnoevropski narodi bodo morali, skupno in posamič, dokazati, da so odločeni boriti se za obrambo svojih interesov, tako, da bodo tisti, ki bodo morda grozili tem interesom, morali resno

pretehtati posledice svojih izzivanj,“ ugotavlja Archer.

Razvijajoče se države namreč kopičijo orožje in druge industrije, s katerimi bodo sčasoma postale vedno manj odvisne od razvitega Zahoda. Imajo vso pravico, da si take industrije zgradijo, toda „previdnost zahteva, da Zahodna Evropa pravočasno uvidi, da se takšne nove industrijske države lahko združijo v sovražno koalicijo proti njej in mora zato pravočasno ukrepati proti taki možnosti,“ opozarja Archer. „Večina nevarnosti, ki morejo nastati v bližnji bodočnosti, bo sicer majhnih: teroristična ali gverilska aktivnost, piratstvo, obkoljevanje evropskih skupnosti v tujih deželah so vsekakor bolj verjetne kakor pa splošen, frontalen napad.“

Zato se bo morala Zahodna Evropa znova opremiti z navadnim orožjem in z vojaškimi enicami, ki bodo hitro premlajive kamorkoli. Medtem ko Zahodna Evropa lahko mirno prepusti strateško jedrsko oboroževanje Severni Ameriki za svojo zaščito, pa ne more zahtevati od ZDA tudi celotne oskrbe za živili, petrolejem in drugimi surovinami, prav tako ne, da ji bodo ZDA varovale vse njene trgovske poti.

Archer svoje zanimivo razmišljanje o bodočnosti Zahodne Evrope in zahodnoevropske civilizacije zaključuje: „Skorzi stoletja je evropska civilizacija ogromno doprinesla k blaginji vsega sveta ter bodo njene pozitivne posledice trajale in učinkovale verjetno mnogo dalj časa, kakor negativne. Bogato je živela zelo dolgo in če mora zatoni v zgodovino, bo, upamo, zaradi svoje pretekle moči in dostojanstva zgrmela z gromom in bliskom, ne pa se razblinila v nič povsem neopazno.“

Dr. Ludvik Puš

Ob 60-letnici Majniške deklaracije

(Paberki iz osebnih spominov)

Takrat so bili hudi časi, vedno večja stiska je zajemala ljudi v bivši avstro-ogrski monarhiji, ki je bila že skoraj tri leta v krvavi vojni s svojimi sovražniki. Posebno hudi je bil položaj slovenskega naroda, kajti na njegovi zemlji so se že dve leti odigrali najbolj srditi boji na Soči, kjer so Italijani ponovno poskušali prodreti v srce Slovenije. Zaradi junaškega odpora predvsem slovenskih polkov, ki so se zavedali, da branijo svojo zemljo, so se vse italijanske ofenzive na Soči klavrno ponesele, dokler ni italijanski armad pognal maršal Borojevič do Piave, kjer so ostale do propada Avstrije.

Zaradi neprodušne blokade bivše monarhije, dela sposobnih možkih po frontah in prehranjevalnega bojkota od strani madžarske polovice monarhije, se je kmalu po začetku vojne l. 1914 začelo čuti v avstrijskem delu občutno pomanjkanje hrane, ki se je z vsakim letom stopnjevalo in privedlo do prave lakote.

Še daleč ne 20 let star študent sem bil l. 1915 poklican k vojakom, nekaj

mesecev kasneje poslan na gališko fronto, tam ranjen in vrnjen v zaledje, uspešno dovrši oficirsko šolo in nato, spoznan zaradi rane in izžerpanosti nesposoben za fronto, poslan v urade Auskunfts-bureau des Roten Kreuzes (Informativni urad Rdečega križa) na Dunaju. Na Dunaj sem prišel ravno nekaj pred smrtjo starega cesarja Franca Jožefa in sem videl veličastni pogreb Habsburžana, ki je celih 68 let vladal monarhiji, tačas že zapisani neizogibnemu propadu.

Njegov naslednik na prestolu, Karel I. bi bil morda s temeljitim preokretom notranje politike v svoji državi še preprečil njen zlom, pa je bil prešibak za izpolnitev take težke naloge. Razvoj je šel svojo pot, razmere so se stalno in hitro slabšale in končno prisilile monarha, da je sklical za konec maja 1917 že zdavnaj razpuščeni parlament na izredno zasedanje, da bi se na ta način morda rešila težka situacija v državi.

Takrat sem bil že mnogo mesecev na Dunaju. Po zaključku uradnih ur sem bil vsak dan prost, in ker sem bil

zemlja je bila pod ogrsko kraljevsko krono s parlamentom v Budimpešti. Teh ni bilo na Dunaj.)

Ponovno mi je uspelo (ker sem bil vojak z znamenjem enoletnika na rokavu), da sem dobil vstopnico na galerijo v sejni dvorani parlamenta in tam pazno zasledoval dogodek v dvorani. Natančno se spominjam, kako sem zapazil dr. Janeza Ev. Kreka, ki je koračil po sredi dvorane proti ministrskim klopi in potem tam živahno razpravjal z enim izmed ministrov. Obleden je bil v dolgo duhovsko suktnjo, segajočo do kolen, in v škornje. Videl sem ga bil že nekajkrat poprej in sem ga takoj spoznal po značilnosti njegove glave. Študentje smo dobro poznali njegovo ime po številnih člankih o socialnih in narodno-kulturnih ter gospodarskih vprašanjih, poznali smo njegovo izredno delo in uspehe v kranjskem deželnem zboru, in smo ga visoko spoštovali.

Ko sem v parlamentu zagledal njegovo glavo in suktnjo, mi je postalo toplo pri srcu. Bil sta poroka, da je slovenska narodna stvar v dobrih rokah. S Kremžarjem sva gledala v njem nekega odrešenika trdo zatiranega naroda in sva bila neznansko vesela in ponosna, ko naju je nekega večera po sklepu parlamentarne seje povabil z ne-

katerimi drugimi študenti v kavarno, se z nami pogovarjal in na koncu plačal ceho. Spremlili smo ga do zgradbe, kjer je stanoval in tam nam je pred poslovitvijo izrekel značilne besede, ki so se mi globoko zasadile v um in srce, besede, kako on gleda na bodočnost naroda. Govoril je o južno-slovanski državi, ki bo obsegala vse ljudstvo od Jadranskega do Črnega morja, bo demokratska in socialno pravična.

Višek mojega doživljanja je bil, ko je dne 30. majnika l. 1917 stopil na govorniškem tribunu v parlamentu predsednik Jugoslovanskega kluba (ki je vključeval Slovence in Hrvate), štajerski poslanec dr. Anton Korošec. Po zunanosti je bil pravo nasprotje skromne, skoraj kmetiške podobe Evangelista Kreka, lep mož v najboljših letih, brezhibno obleden in uglajenega vedenja. V roki je držal bel list z izjavo, ki je usodno zamajala stoletja stare temelje dvojne monarhije. Bil je tekst Majniške deklaracije, kakor je ta slovesna proklamacija dobila ime po mesecu njene proglasitve. Oči cele zbornice so bile uprte v moža na govorniškem odru, šum se je hipoma popolnoma pomiril in vse je napeto pričakovalo besedi iz ust predsednika Jugoslovanskega parlamentarnega kluba.

(Bo še)

Novice iz Slovenije

KANIZARICA — V Kanižarici bodo zgradili tovarno za naprave za pogon avtomobilov na plin. Prototip so izdelali v kranjski Iskri, ima sedem izboljšav v primeri z doslej znanimi napravami za plin. Zveza strojnih inženirjev in tehnikov Slovenije so novosti zaščitili s patenti v vsej Zahodni Evropi. V Kanižarici bodo najprej izdelali še deset prototipov, tovarna pa naj bi bila nared za serijsko izdelavo leta 1979; letna zmogljivost je predvidena na 20.000 naprav na mesec. Do tedaj pa bi morali zagotoviti več črpalk za plin: sedaj so le tri. Cena napravam naj bi bila okoli 3.500 dinarjev, kar je za tretjino manj, kot je cena zahodnoevropskih inženirskih naprav za plinski pogon avtomobilov.

TRŽIČ — V tržiški šoli so pripravili 8. maja že peto mednarodno razstavo mineralov. Ta razstava se je razvila že kar v semenji, kjer se zbirajo domači in tuji ljubitelji lepih in redkih rudnin. Na letošnji razstavi so največ prometa imeli prodajalci dragih in poldragih kamnov iz drugih držav.

LJUBLJANA — Po prvomajskih praznikih, ki trajajo tri dni, je v Ljubljani ostalo neprodanega kar 14 ton kruha. Za novo leto ga je pa zmanjkalo, čeprav so ga napekli več, kot za „prvomajске“ praznike. Zdad se sprajšeje, zakaj je maja ostajalo kruha, za novo leto pa manjkalo.

DOBRNA — Začeli so graditi nov devetnadstropni hotel z 200 posteljami. V Dobrni namreč ni primernih prostorov, saj je pri sedanjih 300 ležiščih le 8 sob s kopalnicami. Če bi šlo le za turizem, bi Dobrna gotovo že propadla. Toda zaradi izrednih zdravstvenih uspehov dobro dela, saj so lani morali odkloniti nad 6.000 gostov.

LJUBLJANA — Predsedstvo SR Slovenije je na seji 11. maja razpravljalo o položaju in problemih delavcev, ki so na začasnem delu v tujini ter na seji podprlo stališča in sklepe izvršnega odbora republiške konferenec Zveze delovnega ljudstva Slovenije in republiškega sveta za „varstvo ustavnih ureditve“. Ob tej priliki so tudi pregledali najvažnejša določila novega zakona o pomilostitvi, ki ga bodo v kratkem odobrili v skupščini, saj ne bo nobene opozicije...

LJUBLJANA — Ni dolgo, kar so pisali o uspehu notranjega posojila za gradnjo cest. Te dni pa pravijo, da je gradnja cest vedno bolj v zamudi in „denarna vprašanja postajajo že kritična“.

LJUBLJANA — Ljubljanska Opera je 12. maja predstavila občinstvu komično opero v treh dejanjih Benjamina Brittna „Albert Herring“. V naslovni vlogi je nastopil Karel Jerič, dirigiral pa je opero Dragotin Cvetko.

Drama pa je 11. maja uprizorila novo slovensko igro Petra Božiča „Planika“, v kateri „je na svojski humorističen način razgrnjena vsakdanja podoba današnjega zasebnika in družbenega vsakdanjika“.

BEGUNJE — V Begunjah so bili v nekdanji ženski kaznilnici nacistični zapori, kjer je trpelo mnogo Slovencev; mnogi so od tu šli v smrt. Sedaj je zapor spremenjen v muzej. In za ogled tega muzeja pobirajo vstopnino: štiri dinarje za odraslega in 2 dinarja za mladino.

CELJE — Med tem, ko so se v Ljubljani mednarodni strokovnjaki pogovarjali o varstvu okolja, je v Celju iz Tovarne titanovega belila v dveh dneh (9. in 10. maja) odtok v Voglajno in Savinjo 1.000 kg žveplene kisline. Pravijo, da pomora rib zaradi tega ni bilo, ker sta Voglajna in Savinja že itak več let mrtvi zaradi industrijskih odpadkov...

UMRLI SO od 4. MAJA do 10. MAJA

LJUBLJANA — Franc Prijol, up.; Tončka Zore r. Čož; Minka Doljak r. Jarec; Marija r. Lovrenc; Branko Bežjak, prof.; Stanislav Križar; Uroš Zun, jurist; Ivanka Kogovšek; Anton Gvardjančič; Emilija Hrovatin, 74; Branko Mojdrjan, v. ur. PTT; Jože Ahlin, up.; Jože -Vrbinc; Kristina Mravlje, 72; Feliks Polenšek; Majda Pust r. Miklošič; Franciška Budak r. Penko; Milan Lipovec, up.; dr. Vitko Modic; Angela Kopal, b. trgovka; Stančo Novak; Ivanka Srebrnjak-Gorenc r. Pungerčar, 80; Zalka Kržin r. Porenta.

RAZNI KRAJI — dr. Josip Gerbic, up. veterinar, 85, Nova Gorica, Rok Vetrnik, up. Peko, Goriče; Ivanka Rotar, up. Peko, Križe; Marija Bizjak, up. Peko, Kovor; Janez Jelar, Zg. Brnik; Valentin Pečar, up. mizar, Črnuče; Jože Rahne, up. Zadobrova; Stefanija Češarek r. Škrabec, Ribnica; Janez Kušar, Dob; Franc Bernik, 62, Jesenice; Karel Bertonec, Retče; Tinka Stravs r. Gregorič, Kostanjevica na Krki; Angela Škedenj, Nožice; Štefan Cerar, 49, Vir; Štefi Lavrič, up., Domžale; Vinko Seljak, 77, up. rudar; Jože Šilar up., Krnica; Pavlina Ažman, 90, Kropa; Ludvik Zagvozda, 71, Celje; dr. Ivan Kavčič, up. pomočnik glavnega direktorja drž. železnice, 94, Bled; Henrik Uhan, poslovodja, Novo mesto; Alojz Snaj, Zagorje; Marija Štorgelj r. Slapnik, Domžale; Štefka Leskovec r. Šeško, Šentvid pri Planini; Ivan Felijčan, b. trgovec, Beograd; Franciška Šircelj, up., Polica pri Grosupljem; Jože Zidarič, up. PTT, Središče ob Dravi; Anton Uršič, up. kroj. mojster, Stranje; Jože Muzga, up., 69, Sostro; Franc Kužnik, up., 76, Krško; Pavle Vodnik, Kranj.

V Gorici je 11. maja umrl prav na dan, ko je izpolnil 89 let duhovnik Marko Kranjc, znani politični in javni delavec. Življenjsko pot in javno delo tega zaslužnega moža bomo objavili v prihodnji številki našega lista.

„Stari“ komunizem Jugoslavije

EVROPSKI VIOLINIST NA STREHI

III

Mnogi zahodnjaki menijo, da je jugoslovanski razvoj nekaj, kar se bliža postopni evoluciji sprejemanja političnega pluralizma, ki je važna karakteristika zahodnih demokracij. Celo nekateri misleči Jugoslavlani menijo, da so elementi nasprotnih ali tekmovalnih odnosov, ki jih dopuščajo v jugoslovanskem gospodarstvu, analogni medsebojni politični borbi. Dejansko pa Zveza komunistov ljubosumno drži in varuje politični monopol v svojih rokah ter preganjanje nasprotnih političnih idej, dasi izbrano, ni manj strašno od tistega, ki ga trpijo borci za človekove pravice. Poseben primer za to je slučaj nekoga slovenskega sodnika (bivšega partizana iz vrst krščanskih socialistov), ki je bil nedavno aretirán, deloma tudi zato, ker je svoje osebno mišljenje zapisal v svoj dnevnik, ki ga je zaplenila tajna policija. To njegovo mišljenje je oblast smatrala za neelojalno do demokracije, ki vlada v Sloveniji. Podobno je neki junaški beograjski odvotnik zadel ob tajno policijo, ko je na sodišču branil nekoga disidenta, trdeč, da je kritika režima, ki jo je ta disident prikazal, resnična in po ustavi zaščitena.

Dejansko je od leta 1971 naprej, ko je razviti liberalni duh, kombiniran z gotovimi nacionalističnimi manifestacijami v posameznih republikah, prestrasil Tita in ga nagnal, da je poostril po-

litično kontrolo — vključno tudi prodajo dejanske nekontrolirane moči tajni policiji — je Jugoslavija začela izvajati vedno več — in ne manj — represivnih ukrepov. Če gledamo razvoj od leta 1948 naprej z jugoslovanskega stališča, potem je to postopanje treba smatrati za nov preobrat jugoslovanskih komunistov na njihovi poti ohranjanja svojega lastnega neodvisnega socializma. Arthur Köstler pa bi vsekakor dejal, da jugoslovanski komunisti plovejo brez določene idejne balasta. Dasi so porabili tone papirja za opisovanje jugoslovanskega samoupravnega socializma, njegovi zagovorniki niso nikdar mogli rešiti glavnega problema: koliko osebne svobode je sploh mogoče dovoliti v diktatorski družbi? Zato se neizogibno postavlja vzporedjanje z zahodnim pluralističnim sistemom, potenciranim z zahodnoevropskimi in ameriški kulturnimi vplivi. Toda komunistična partija iz strahu pred posledicami za svoj lastni monopol politične moči izvaja vedno strožjo kontrolo (celo takrat, kadar dozdevno izvaja decentralizacijo). Zato je zame Jugoslavija violinist na strehi Evrope. Ena stran strehe vodi v pluralizem, medtem ko druga stran pelje v neostalinizem. Ideološko gledano je vrh zelo opek in se ga je zato violinist trdno oprjel, medtem ko ga z vseh strani tolčejo nasprotni ideološki vetrovi. Prav

SLOVENCII V ARGENTINI

Osebné novice:

Poroki. Poročila sta se 24. maja v stolnici v Moronu gdč. Mimi Gorišek in Roberto Hilario Comito. Za priči sta bila nevestin brat Marjan Gorišek in ženinova mati ga. Estela Eleonor Comito. Poročil ju je med poročno sv. mašo msgr. Anton Orehar. Čestitamo!

V soboto 28. maja pa sta se poročila v cerkvi Santa Rita v Boulogne gdč. Monika Lucija Rigler in Germano Conrado From. Za priči sta bila ga. Adriana in Radivoj Rigler. Poročil ju je župnik Albin Avguštín. Čestitamo!

Rojstvo. V družini Janka Klemenčiča in njegove žene Rožice r. Esih iz Castelarja se je 20. maja rodil sinček, ki bo pri krstu dobil ime Aleksander Tomaz. Čestitamo!

RAMOS MEJIA

Mladinsko srečanje

V soboto, 14. maja, se je v večernih urah zbralo na vrtu Slomškovega doma okoli 70 slovenskih fantov in deklet iz okoliša na prijetni zabavi. Ob okusnem asadu in družabnosti je čas prehitro minil. Na prireditvi sta izrekla nekaj spodbudnih misli odsekovni predsednik Janez Jerebič in Milan Magister.

Družinska nedelja

V nedeljo, 2. maja, smo imeli družinsko nedeljo skupno z roditeljskim sestankom staršev otrok Slomškove šole. Po uvodnih besedah predsednika šolskega sveta g. Lavriča, je upraviteljica ga. Helena Malovrh prosila starše, naj sodelujejo z učitelji, da bodo otroci čim lepše in čim več govorili slovensko. Nato je predavala gdč. Kati Cukjati o temi „Svet dveh kultur“. Bili smo veselo presenečeni, saj tako jasnih pogledov o slovenstvu, v zvezi z življenjem v širnem svetu, skoro nismo navajeni poslušati. Predavateljica nam je v jedrnatih besedah pokazala izredno kočljivo problematiko, opozorila na mnoge nevarnosti in nakazala tudi rešitve. Sama rojena v Argentini, je z lastnimi izkustvi prepričevalno označila velike koristi pametne slovenske vzgoje v družinah in vrline dobro organizirane slovenske skupnosti. Praktična ljubezen do slovenskega naroda, jezika in kulture, ne nasprotuje modri včlenitvi in življenju v novem svetu. Ničde ne ovira, da svobodno govorimo, gojimo svoj jezik. Dober in zaveden Slovenec je lahko sijajen argentinski sodnik, ne da bi mu bila okrnjena pravica do polnega življenja.

Odlitemu predavanju je sledila debata. Na razna vprašanja je gdč. Cukjati odgovarjala izredno prepričevalno. Ob zaključku je bila deležna navdušenega in prisrčnega odobravanja.

Nedeljsko snidenje se je nadaljevalo ob odlično pripravljenem asadu z vsemi drugimi dobrotami, za kar gre zahvala oskrbniku Stanku Novaku in požrtvovalnim članicam in članom pod vodstvom prireditvenega referenta Toneta Kastelica.

Prosvetno-družabni večer

Zanimanje za GORENJSKI VEČER je bilo veliko in prostora (Slomškov dom namreč ni dograjen) premalo, zato smo večji del programa ponovili na prosvetno-družabnem večeru. Vršil se je v torek, 24. maja, pri pogrnjenih mizah in ob lepi udeležbi.

SAN MARTIN

Blagoslovitev novega odra in ponovitev igre „Čudežne gosli“

V soboto, 21. maja je Slovenski dom v San Martinu doživel lep in pomem-

ben dogodek. Slovesno je bil odprt in blagoslovljen nov premakljivi oder ter se je na tem odru ponovilo igro „Čudežne gosli“, ki je imela nedavno velik uspeh tudi na odru v Slovenski hiši.

Ob napovedani uri in pri polni dvorani je stopil na oder kulturni referent doma Stanko Oberžan ter je pozdravil vse navzoče. V imenu odbora se je zahvalil vsem, ki so pri delu za oder kakorkoli sodelovali. Poudaril je, da je bila zamisel odra in njegova izvedba v rokah predsednika doma Franca Zorca. Pri njegovi konstrukciji pa so sodelovali Franc Remic, Janez Dimnik, Janez Jenko in podjetje Lukman. Zidarska dela je opravil Franc Lobnik, mizarska pa gg. Leskovec, Janežič, Skale in Tašner. Nato je Oberžan naprosil g. župnika Franca Berganta, da blagoslovi oder.

Po blagoslovitvi je predsednik šolskega odbora Janez Petkoveš predstavil igralce in igralke. Igralo je 35 učencev in učenek šole škofa Gregorija Rožmana iz San Martina, ki jo vodi gdč. Katica Kovač, ki je vložila v izvedbo

igre ogromno truda. Igro je zreziral z njemu lastno spretnostjo g. Maks Borštnik. Petje je spremljala ga. Marjeta Boltežarjeva. Pri izvedbi pa so še pomagale učiteljice Marta Dimnik, Francka Klanjšček in Lučka Zorko. Kulise so pripravili: Marjan Oberžan, Jože Skale in Franc Zorec, luči je namestil Jože Košir, zvočne naprave Anton Žagar. Lepe obleke so sešile gospe Irena Petkoveš, Tončka Truden, Kristina Avguštín in številne mamic nastopajočih. Razne prevoze oderskih potrebin so opravili Janez Dimnik, Marjan Petkoveš in drugi. Po končani igri se je J. Petkoveš pristrčno zahvalil g. Maksu Borštniku, ki je žrtvoval mnogo časa, da je mladino pripravil in naučil to res lepo igro. Deklica mu je izročila sopeke, igralci pa so mu zapeli spev iz igre „Ostani pri nas...“

Igra je izvrstno uspela in so bili ljudje zelo zadovoljni ter so temu zadovoljstvu dali duška s krepkim ploskanjem. Igrali je sledila domača večerja.

Novi oder je sprožil plaz navdušenja za igranje, ki ima gotovo velik narodni pomen. Še so razdelili vloge za novo igro — Sketovo „Miklovo Zelo“, ki jo bodo dali sanmartinski igralci kmalu na spored. M. Lenarčič

Mednarodni folklorni festival

Kot eno izmed prireditev ob 25. obletnici ustanovitve Društva „Slovenska vas“ je odbor te „trdnjave slovenskega življenja v Argentini“ pripravil folklorni festival s sodelovanjem šestih narodnosti.

Pred dvorano Hladnikovega doma je bil postavljen prostoren oder, pred katerim so bili postavljeni stoli in klopi za gledavce. Nad odrom so plapolale zastave, med katerimi je bil zemljevid z označenimi narodnimi prostori sodelujočih in pa lepak z dvema sklenjenima rokama med katerima bedi srce, pod njima pa je stala zidarska žlica in napis „25 Aniversario Sociedad Villa Eslovana“.

Zelo veliko ljudi se je zbralo, tako Slovencev kot domačinov, da bi občudovali noše in ples, ki jih malokdaj vidimo. Precej po določeni uri je Cipi Jan napovedal pričetek prireditve s petjem argentinske in slovenske himne. Franci Stanovnik je nato v kastiljski podal zgodovino in splošno oznako slovenskega naroda. Orisal je tudi soglasje med argentinskimi in slovenskimi ideali.

Predsednik društva Slovenska vas, Ludvik Šmalc, je pozdravil vse navzoče, posebej še osebnosti iz lanuške občine in šolstva Slovenske vasi ter slovenskih organizacij. V govoru je tudi omenil, kako je ob prihodu v Argentino msgr. Janez Hladnik poskrbel, da je nastala ta slovenska naselbina, v čigar sredi stoji sedaj Hladnikov dom, v katerem se vzgajajo slovenski otroci v prid slovenstva in seveda tudi Argentine.

Zatem so pričeli nastopi.

Prva skupina, štirje pari Plesne šole iz Temperleya, so nam pokazali argentinsko plesno umetnost. Opaziti je v vseh treh plesih, huella, zamba in gato correntino, da so doma na razsežni pampi, kjer se morejo poslužiti

prostora z veliko žlico. Na žalost mi sami zelo malo poznamo argentinske folklorne ples; vidno je bilo, da je tej skupini najbolj ležal imenovani gato.

Kulturni hrvaški klub iz Buenos Airesa se je predstavil z njihovimi karakterističnim kolom. Čeprav so nam tako blizu, moram reči, da smo si tudi v plesih različni. Tako zanimiv kot ples, je bil tudi ansambel, ki je spremljal. Veseli zvoki tamburice, kitar in kontrabasa so izvrstna spremljava hrvaškim plesom. Na prvi pogled je tudi korak kompliciran, a zelo poskočen.

Nadvse vesel obhod vseh nastopajočih s svojo bandero je bil pridužem češkoslovaške skupine iz Villa Dominico. Njih plesi so predstavili pusti sabljaški ples, nato tem podoben ples fantičev z lesenimi sekiramj in kot zaključek rajanje in petje ob prazniku žetve. Veselo razpoloženje so znali prenesti tudi na gledavce. Edino, kar me je motilo, je bilo čisto izven predstave: če je skupina predstavljala Češkoslovaško, čigavi narodni plesi so bili izvajani, češki ali slovaški?

Nemce je zastopalo mladinsko društvo iz Temperleya. Predstavili so se s Čevljarsko polko in Polko pletilk ter s Plesom s travkovi. Če malo pomislimo na nemški značaj, takoj uganemo, da pri njih plesih ne more manjkati korakanje. Najbolj silovit je bil omenjeni ples s travkovi, čeprav bi malo podvomil, če je res pristno nemški.

Poljsko društvo iz Dock Sud je nastopalo z mladimi plesavci, polnih navdušenja, ki so pokazali razgljano rajanje iz različnih predelov njih domovine. Posebno obleke deklet so bile zanimive zaradi živih barv.

Kdor je že kdaj videl ukrajinske ples, bo vedel, zakaj je vsak gledavec (Nad. na 4. str.)

gotovo pa je, da se komunistični vodje Jugoslavije bolj bojijo zahodnega vetra.

Verjetno ima znani francoski socialist Revel prav, ko trdi, da dejansko komunizma sploh ni, temveč da imamo samo večje ali manjše stopnje stalizma; Jugoslavija pripada tej skupini. Toda noben očitek ne deluje tako izjavajoče na jugoslovanske komuniste, ki se na mednarodnih komunističnih konferencah neprestano borijo za priznanje njihove lastne poti v socializem kot nekaj zakonitega, kakor kadar se jim ravno to očita (namreč, da so stalizmi): njim, ki zagovarjajo svoj lasten komunistični razvoj in se nečesto podrediti bodisi moskovskemu bodisi kateremu koli drugemu središču marksistične doktrine. In ker jugoslovanski boj za priznanje zakonitosti neodvisne marksistične ideologije krepi tudi njihovo vojaško neodvisnost od Moskve, moramo mi vsekakor ploskati njihovim naporom upiranja sovjetom, ki jih hočejo pritegniti v sovjetski tabor. Toda, ko tako delamo, ne bi smeli opisovati jugoslovanskega „socializma“ kot „komunizem s človeškim obrazom“. V času, ko hočejo komunistične partije v Zahodni Evropi doseči, da se jih prizna za enakopravne partnerje znotraj zahodnih demokracij, je posebno važno, da si ne dovolimo luksuza pretiravanja stopnje svobode, ki jo jugoslovanski komunisti dajejo svojim državljanom.

To seveda nikakor ne pomeni, da naj bi bila ameriška politika usmerjena k izzivanju nestabilnosti obstoječega režima v Jugoslaviji — nekaj, če-

sar se Jugoslavlani bojijo kot pravi paranoiki. To tudi ne pomeni, da naj bi se mi izogibali pozitivno reagirati na pluralistični razvoj v Jugoslaviji. Istočasno pa seveda pričakujemo od naših časnikarjev in drugih piscev, da nadaljujejo z odkrivanjem primerov preganjanja, ki so nerazdvojni povezani s to ali katero drugo diktaturo.

Spopad jugoslovanske in ameriške zunanje politike

Dve že stari napačni stališči do jugoslovanske politike nevrščnosti težijo celo najbolj izkušene strokovnjake za vprašanja jugoslovanske politike, tako v Državnem tajništvu kakor izven nje. Prva napaka je teza, da je nevrščnost, kakor jo prakticirajo večši jugoslovanski politiki in diplomati, dejansko neke vrste nevtalnost. Sami Jugoslavlani pa omalovažujejo nevtalnost kot neko pasivno zadevo, ki v nezadostni meri priznava njihove energične težnje po nekem novem svetovnem redu: nova razporeditev političnega vpliva z zmanjšanjem vojaške, politične in gospodarske moči velikih sil (zlasti ZDA). Druga napačna teza je trditev, da bo nevrščnost — ne glede na to, kaj jugoslovanski komunisti o tem dejansko govorijo — dala Jugoslaviji neko vrsto kolektivne politične varnosti proti sovjetskim vojaškim grožnjam. Jugoslavlani so vedno vedeli, da njihova varnost napram sovjetski vojni sili skoro vedno odvisi povsem od njihove lastne odločne izražene volje in namišljene sposobnosti, voditi, če bi bilo možno, mučno, dolgo in iregularno vojno, s pomočjo parti-

zanskih tradicij, ki so si jih bogato nabrali med drugo svetovno vojno, kakor tudi s pomočjo neprehodnosti balkanskega terena. Jugoslavlani — tu namevram parafrazirati Stalinovo pripombo v zvezi z Vatikanom — nimajo nobenih iluzij, kar se tiče števila nevrščnosti divizij in čeprav njihov prominenten položaj v tem „izvenblokovskem bloku“ v očeh Moskve povečuje politično ceno Jugoslavije, in sili sovjetke k podvzemanju prenegljenih protijugoslovanskih akcij, je to samo dodatna obrobna škoda. Ne, jugoslovanska nevrščnost ni nikakršna defenzivna politika, temveč politika, ki teži k maksimalnemu vplivu in moči, in to države, katere politične ambicije daleč presegajo tako število njenega prebivalstva kakor njeno gospodarsko moč.

Jugoslavlani radi govorijo, da politika nevrščnosti naravno raste iz njihovega notranjega socialističnega samoupravljanja in imajo, po mojem mišljenju, v tem popolnoma prav. Kot neodvisna komunistična država Jugoslavija hoče potisniti nevrščnost v smer, ki bo odgovarjala marksizmu — strukturalno neodvisnemu od sovjetskega bloka, toda v popolnem soglasju z Leninovimi idejami in cilji. Zato Jugoslavlani gledajo na dialog med Severom in Jugom — se pravi, na zahteve, ki jih države v razvoju postavljajo industrijskim državam — kot na nekaj, kar bo privedlo do notranjih marksističnih revolucij. V obeh slučajih, pa četudi uporabljamo ekonomske izraze, za kar gre, je dejansko politična razporeditev moči v svetu. (bo še)

ZEDINJENA SLOVENIJA

NEDELJA, 5. JUNIJA 1977

PRAZNIK SLOVENSkih JUNAKOV

SPOMINSKA PROSLAVA V SLOVENSKI HIŠI OB 16

MEDNARODNI FOLKL. FESTIVAL

(Nad. s 3. str.)

nad njimi navdušen. Društvo Dnipro iz Llavallola je dobro pokazalo najdražji del ukrajinske folkloreske plesne, na katero so tako ponosni kot Slovenci na zborovsko petje. Dekleta so nastopila v dolgih belih oblekah z rjavkastimi rutami v Sibirskem plesu, ki nam je znan zaradi baleta, ki je nastopal v Buenos Airesu pred meseci. Bolj prevzame ples v ašcanov, moški v oranžnih oblekah in škornjih, dekleta pa v kratkih rdečih krilih in rjavih škornjih, ki v trenutkih meji že na telovadno predstavo.

Zaključili so ta festival plesavci folklorne skupine Slovenske vasi. Pod vodstvom Boga Rozine so prikazali občinstvu nekaj poustvarjenih narodnih plesov in korakov na znane melodije. Za to priliko je bil program prenovljen. Zelo razvidno je plesanje v krogu, značilno za narode, ki živijo na pretežno valovitem svetu in ki dovoli dvojici minimalni prostor za vrtenje. Dobra predstava slovenske folkloreske.

Naj še omenim, da je vsak vodja skupine prejel v priznanje in spomin slovenski šopek.

Ob koncu predstave je spregovoril referent za kulturo lanuške občine in pohvalil društvo za tak slikovit nastop ter želel, da bi se naprej delovalo mnogo let.

Medtem se je stemnilo in ljudje so se pomaknili v dvorano ter se poslužili dobrot slovenske kuhinje.

Društvo Slovenska vas zasluži vse priznanje za ta festival, s katerim je ponovno proslavilo svoj obstoj.

GB

PO ŠPORTNEM SVETU

V SARAJEVU je bilo 18. aprila gimnastično tekmovanje najboljših telovadcev iz Jugoslavije. Med najboljšimi dvanajstimi je manjkalo Slovenec Kunčič, ki je bil tiste dni v Romuniji. Prvo mesto je zasedel Sarajevčan Kezunović; Prvi Slovenec Starčič je bil komaj peti. In gimnastika — včasih smo rekli orodna telovadba —, je bila do nedavnega domena Slovencev.

V FINALU POKALA EVROPSKIH NOGOMETNIH PRVAKOV se bosta za ta naslov pomerili ekipi Borussia iz Düsseldorfa in Liverpool. Finalna tekma bo 25. maja na olimpijskem stadionu v Rimu. V četrtfinalu je Liverpool premagal švicarski Zürich doma s 3:0, v gosteh pa s 3:1. Borussia je prvi izgubila s kijevskim Dinamom z 0:1, doma pa ga je premagala z 2:0.

ARGENTINSKA MLADINSKA VEŠLAŠKA reprezentanca je na južnoameriškem prvenstvu v Río de Janeiro osvojila tri prva mesta: v enojcu, v dvojcu in v četvorcu s krmarjem, drugo mesto v osmercu s krmarjem, odstopila pa je ekipa v dvojcu brez krmarja, ko je pri 1000 metrih trčila na vodno bojo, ko je bila prva.

NA AVTOMOBILSKI dirki v Monakovem je prvo mesto osvojil Južnoafričan Jody Scheckter, drugo Avstrijec Nikky Lauda in tretje Argentinec Carlos Reutemann.

NA DUNAJU se je 8. maja zaključilo svetovno prvenstvo v hokeju na ledu. Po razburljivem finalnem tekmovanju je češkoslovaška reprezentanca s

Zveza slovenskih mater in žena je v zadnjih letih imela v svojem programu tudi zimsko pomoč za potrebne in osamele sorojake. Tudi letos bi rade obdržale to akcijo, zato naprošamo vse rojake, naj nam gmotno prisostojijo na pomoč, da bomo to nalogo lahko izpolnile. Darove oddajte pri odbornicah Zveze in vsem darovalcem naj Bog stotero poplača njih dobro delo.

švedsko pomočjo ubranila naslov. V zadnjem kolu so kanadski profesionalci (vendar ne najboljši) premagali ČSSR z 8:2, toda Švedi so tudi v povratni tekmi premagali Sovjetsko zvezo s 3:1 in jo porinili na tretje mesto. ČSSR je v desetih kolih zbrala 15 točk (7 zmag, 1 remi in 2 poraza — proti SZ in Kanadi), drugi so bili Švedi s 14 točkami, tretji z enakim številom točk reprezentanti SZ, četrti pa Kanadčani. V boju za razvrstitev od petega do osmega mesta so se uvrstili: Finska, ZDA, ZRN in kot zadnja Romunija, ki se bo spet vrnila v skupino B.

TRŽIŠKA devetčlanska odprava je 8. maja odpotovala v Karakorum v Pakistan. Odpravo sestavljajo: vodja Janez Lončar ter Filip Bence in Borut Bergant, vsi iz Tržiča, Kranjčana Nejc Zaplotnik in Andrej Štremfelj, Celjan Franc Čanžek, Ljubljanka Drago Bregar in zdravnik dr. Martinko Košak ter kot voznik tovornjaka Marinko Pintar iz Nove Gorice. Odprava bo skušala v pakistanskem pogorju osvojiti 8068 metrov visoki vrh Gašenbruh I.

CELJSKI ROKOMETAŠI so 6. maja premagali bjelovarskega Partizana, večkratnega jugoslovanskega in evropskega prvaka v rokometu in si s to zmago zagotovili obstoj v prvi zvezni ligi. Celjani so po 23. kolu z 22 točkami na osmem mestu, na prvem mestu je bila s 33 točkami tedaj Krivaja, na drugem z eno manj pa bjelovarski Partizan.

NA FRANCOSKEM mednarodnem teniškem prvenstvu Roland Garros sta se v osmino finala uvrstila le dva Južnoameričana: Argentinec Guillermo Vilas in Mehikaneec Raúl Ramírez. Za Jugoslavijo sta nastopala Željko Franuloglavijo sta nastopala Željko Franulović in Nikola Pilić, ki sta že prej „končala“. Prvega je v prvem kolu izločil ravno Vilas in se mu takoj maščeval za poraz v Rimu. Mariborčanka Mima Jaušovec pa se je uvrstila v osmino finala damskega turnirja.

V nedeljo, 5. junija, na dan naših žrtev, bodo po vseh naših verskih sredstvih cerkvene nabirke, namenjene za sv. maše in za pomoči potrebne rojake.

V SLOVENSKEM DOMU V CARAPACHAYU

bo v nedeljo, 12. junija,
po sv. maši

SKUPNO KOSILO-ASADO

Po možnosti prijave na Tel.:
766-4521. Prijatelji Doma lepo vabljeno!

Prof. dr. JUAN JESUS BLASNIK

specialist za ortopedijo
in travmatologijo

Marcelo T. de Alvaraz 1241, pta. baja
Capital Federal
Tel. 41-1413

Ordinira v torek, četrtek in soboto
od 17. do 20. Zahtevati določitev
ure na privatni telefon 628-4188.

JAVNI NOTAR

FRANCISCO RAUL CASCANTE

Escritano Público

Caagallo 1642 Buenos Aires.

Pta. baja, otr. z.

T. E. 35-8827

OSREDNJA HIŠA:

LOMAS DE ZAMORA

Av. Hipólito Yrigoyen 8854/62

Tel.: 243-2291

(med Boedo in Sáenz)

OBVESTILA

SOBOTA, 4. junija:

SKAD vabi visokošolce in petošolce na sestanek, ki bo ob 20. uri v Slovenski hiši. Na sporedu: predstava letošnjega programa, skioptične slike in prizreki.

NEDELJA, 5. junija:

V Slovenski hiši ob 16 spominska proslava za praznik slovenskih junakov.

Na Pristavi v Castelarju mladinska sv. maša, nato sestanek z duhovnim vodjem g. Janezom Pintarjem.

NEDELJA, 12. junija:

Sestanek SDO in SFZ po mladinski maši, ki bo ob 9,30 v Slovenski hiši. Na sporedu tudi film: Fatima — upanje sveta.

V Slomškovem domu po sv. maši predavanje msgr. A. Oreharja o temi: „Žena v družini in Cerkev nekdanj in danes.“

Mladina poje. II. pevsko-glasbeni festival v Našem domu v San Justu ob 17. uri.

SOBOTA, 18. junija:

V Slomškovem domu očetovska proslava.

NEDELJA, 19. junija:

V Don Boscovem zavodu v Ramos Mejia ob 10. sv. maši in procesija svetega Rešnjega Telesa.

Po procesiji v Don Bosco bo v Slomškovem domu na razpolago domače kosilo.

Zimski družabni popoldan v veliki dvorani Slovenske hiše, ki ga organizirata SDO in SFZ s pestrim programom. Začetek ob 16. uri.

SOBOTA, 25. junija:

V Slomškovem domu počastitev slovenskih junakov. Sodelujejo vse organizacije in Slomškova šola.

NEDELJA, 26. junija:

V Slovenskem domu v San Martinu ob 10 spominska proslava za padle junake.

Naš dom

San Justo

Mladina poje

II. Pevski festival,

ki ga prirejata fantovski odsek in dekliski krožek iz San Justa

V NEDELJO, 12. JUNIJA OB 17. URI

Vsi rojaki lepo vabljeni!

SLOGA VAM SVETUJE

Prihranite si primerno vsoto denarja, da ob morebitni nezgodi ne boste čisto „na suhem“. Naložite to rezervo pri nas, kjer Vam bo vedno na razpolago, medtem pa prinašala prav lepe obresti.

Predno se odločite za kakšno finančno operacijo, pa naj bo to naložba ali posojilo, se Vam zelo izplača vprašati za pogoje pri nas.

V SLOGI JE MOČ!

Uradne ure v naši pisarni Bmé. Mitre 97, Ramos Mejía ob ponedeljkih, sredah in petkih od 15. do 19. ure. T. E. 658-6574.

Slovenski srednješolski tečaj ravn. M. Bajuka

SKLICUJE ZA 11. JUNIJA OB 16. URI V SLOVENSKI HIŠI
NA RAMON L. FALCONU 4158

SESTANEK STARŠEV z naslednjim sporedom:

1. razgovor z odborom staršev o ekonomskih problemih;
1. predavanje prof. dr. M. Kremzarja o pogledih na anketo dijakov;
3. razgovor z razredniki in profesorji za reševanje skupnih in osebnih problemov.

STARŠI! POMAGAJTE VZGAJATI TISTIM, KI VAM POMAGAJO VZGAJATI!

SKAS in SKAD

naznanjata v okviru študijskega ciklusa za leto 1977 tečaj pisatelja ZORKA SIMČIČA pod naslovom: Beseda in slog (Razmišljanja o jeziku ter analiza nekaterih naših literarnih tekstov).

Tečaj bo imel obliko seminarja na podlagi šestih predavanj, ki bodo vsako drugo soboto v mesecu od 17. do 19. ure v Slovenski hiši, Ramón L. Falcón 4158 od 11. junija do 12. novembra.

Vabljeni vsi rojaki, posebno še mladina.

Celotna vpisnina za odrasle \$ 1.000, za mladino \$ 500.

ZAHVALA

Tem potom izražamo veliko zahvalo vsem prijateljem in rojakom, ki so bili z nami ob smrti naše mame in stare mame, žene, gospe

Angele Jakoš por. Lovše

Posebna zahvala našemu domačemu župniku gospodu Francitu Urbanju za vso tolažbo v bolezni, dnevna sv. obhajila in zakramente. Enako zahvalo g. Jožetu Guštinu, duhovnemu vodji naše soseske, za sv. mašo na domu, sv. popotnico in papeški blagoslov. Častitim sestram salezijankam za vso tolažbo in molitve ob krsti. Spirituálu g. dr. Filipu Žaklju za molitve ob pokojnici. Dir. slov. duš. pastirjev msgr. Antonu Oreharju za sv. mašo ob krsti, molitve v župni cerkvi in vodstvo pogreba.

Zahvala slov. skupnosti v Berazateguiju, dobrim sosedom in prijateljem za obilno cvetje, tolažbo in molitve. Vsem rojakom in prijateljem, ki so prišli od blizu in daleč kropiti našo mamo in jo spremiti na njeno zadnji poti. Naj bo dobri Bog bogati plačnik vsem in za vse!

Andrej Lovše — soprog
in ostalo sorodstvo.

Impuestos — IVA

Revaluos y Blanqueos

Contabilidades

Mecanización de Contabilidades

Liquidación de Sueldos y Jornales

Franci Zupančič

Rivadavia 945 - 1. nadstr., pis. 12

1002 Capital

Uradne ure po pismenem dogovoru

PODRUŽNICE:

EZEIZA

Ruta 205 (nasproti postaje)
Tel. 295-1197

C. SPEGAZZINI

Av. 25 de Mayo 136

SAN JUSTO

Almafuerte 3230

(eno kvadro od občine)

Vse za dom

— Pohištvo

— Dekoracije